

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 decembrie 2016

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TIMOFTI Vladimir
TOMA Nadejda
MORARU Petru

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Chesea Eduard, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 20 august 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Chesea Eduard Avram, *născut la 20 martie 1989, originar și domiciliat or. Comrat, str. Studenților nr. 30*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *14.01.2014 – 20.08.2015;*

Instanța de apel: *01.12.2015 – 05.04.2016;*

Instanța de recurs: *10.10.2016 – 13.12.2016.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 20 august 2015, Chesea Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Acțiunile civile înaintate de partea vătămată Stoianova Ecaterina către Chesea Eduard și acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Stoianov Nicolae către

Chesea Eduard și Î.M. „Grawe Carat Asigurări” cu privire la încasarea prejudiciilor materiale și morale, au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 04 august 2013, aproximativ pe la orele 21:30 Chesea Eduard, conducând automobilul propriu de model ”BMW X5” cu n/î T 643 KB, deplasându-se pe traseul L-850 în direcția mun. Chișinău, în apropiere de com. Sagaidacul Nou, raionul Cimișlia, încălcând prevederile art. 42 al. 2 al Regulamentului Circulației Rutiere și anume, faptul că în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului, precum și cerințele art. 45 al. 1 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevăd că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și a ieșit pe banda cu sens opus (contrasens), în urma cărui fapt a tamponat frontal automobilul de model ”VAZ 2109” cu n/î GE AU 082, condus de către Stoianov Nicolae, care se deplasa pe partea opusă a drumului din direcția mun. Chișinău, în urma cărui fapt pasagera din salonul automobilului de model ”VAZ 2109”, cu n/î GE AU 082, Stoianova Ecaterina, care se afla pe bancheta pasagerului din față, partea dreaptă, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 102/D din 02 septembrie 2013, s-a ales cu leziuni corporale sub formă de politraumatism: traumă închisă a abdomenului cu ruptură de splină, ficat, lezare a colonului transversal cu hemoperitoneum circa 1500 ml; traumă închisă a toracelui cu fracturi a coastelor 5-10 pe stânga cu deplasarea fragmentelor, contuzie pulmonară și a cordului cu hemotorace pe stânga; traumă închisă vertebrală cu fractura tasată de gradul 1 a vertebrei 10 toracice, contuzie renală pe stânga, excoriații, care sunt periculoase pentru viață și sănătatea persoanei, și conform acestui criteriu se califică ca vătămări corporale grave.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Chesea Eduard întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către partea vătămată Stoianov Ecaterina și inculpat.

3.1. Partea vătămată Stoianova Ecaterina a solicitat repunerea în termen a apelului declarat, casarea parțială a sentinței, în latura civilă a acesteia, pronunțarea

unei noi hotărâri în această parte, cu dispunerea încasării de la Chesea Eduard în beneficiul părții vătămate Stoianova Ecaterina a prejudiciul material în sumă de 1 025 lei și prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei și în beneficiul părții vătămate Stoianov Nicolae cu titlu de prejudiciu material în sumă de 20 000 lei și cu titlu de prejudiciu moral în sumă de 30 000 lei.

În motivarea apelului declarat, partea vătămată a indicat că inculpatul Chesea Eduard nici până în prezent nu a recuperat daunele materiale suportate de către aceștia și nici nu intenționează restituirea cuantumului solicitat ce a fost suportat pentru cheltuielile ce țin de recuperarea sănătății.

Astfel, partea vătămată nu este de acord cu hotărârea primei instanței în partea soluționării acțiunii civile, considerând-o ca fiind neîntemeiată, deoarece a lăsat fără soluționare acțiunea civilă înaintată, dispunând adresarea în ordinea procedurii civile.

A menționat că, mărimea despăgubirilor materiale și morale solicitate au fost dovedite și probate prin probele prezentate în prima instanță și anexate la materialele cauzei, referitor la cheltuielile materiale pentru tratamentul medical, pentru investigațiile medicale, cât și cheltuielile suportate de părțile vătămate privind acordarea asistenței juridice.

Așadar, prima instanță în cazul aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, urma să încaseze prejudiciul material pricinuit părților vătămate obligându-l pe condamnat să acorde o susținere materială familiei victimei, reparând daunele cauzate în termenul stabilit de instanță.

Referitor, la solicitarea sa privind repunerea în termen a apelului declarat, a indicat că atât ea, cât și avocatul acesteia au lipsit de la pronunțarea sentinței și nu a luat cunoștință cu conținutul sentinței de condamnare, prin urmare ei nu erau informați în termenul de contestare prevăzut de lege.

3.2. Inculpatul Chesea Eduard a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele componente de infracțiune.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a menționat că instanța de judecată nu a apreciat obiectiv declarațiile părții vătămate și a martorilor. Partea vătămată Stoianova Ecaterina, a comunicat că se afla în automobil, în poziția ce îi împiedica să vadă drumul, deoarece era cu tălpile ridicate pe panoul din față a automobilului, în plus până la momentul accidentului ultima se juca în telefonul mobil, având capul aplecat, astfel partea vătămată nu a avut posibilitatea de a urmări situația rutieră.

Martorul Benii Tatiana fiind audiată a declarat că, la fel nu a urmărit situația rutieră, deoarece se afla pe bancheta din spate, iar după accident a ieșit din mașină și a contribuit la ajutorarea lui Stoianova Ecaterina.

Martorul Novac Elena, fiind audiată a comunicat că, la locul accidentului a ajuns după 30-40 minute de la producerea acestuia, iar despre circumstanțele producerii, a aflat de la martorii oculari, întrebându-l pe Stoianov Nicolae pe ce bandă se deplasa, acesta a arătat la banda de deplasare opusă - adică banda de deplasare a automobilului lui Chesea Eduard.

Martorul Stoianov Nicolae pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești a fost audiat de patru ori și a depus declarații extrem de neconsecvente comunicând că, a cotit la stânga, ulterior a comunicat că, a cotit la dreapta. În ședința de judecată din 21 martie 2014 a declarat că, se deplasa înainte, iar în ședința din 28 martie 2014 a spus că, ocolea un obstacol pe traseu.

Mai mult ca atât, ultimul în cadrul audierii sale, nu a putut explica clar din ce motiv automobilul său după accidentul rutier a ajuns pe banda de circulație opusă inculpatului.

Apelantul, a mai indicat și faptul că, prima instanță nu a luat în considerare rezultatele expertizei auto-tehnice din 16 septembrie 2013, și anume schema întocmită în urma aprecierii unghiului ciocnirii automobilelor.

Totodată, inculpatul Chesea Eduard a invocat că nu este de acord nici cu schița accidentului rutier, deoarece punctul de tamponare indicat în schiță, nu a fost intersectat nici de un automobil implicat în accidentul rutier.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, apelul declarat de către inculpat a fost respins ca fiind nefondat, iar apelul declarat de către partea vătămată Stoianova Ecaterina a fost respins ca fiind tardiv, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar le-a verificat în ședința de judecată, precum și probele materiale, cărora le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind toate aspectele de fapt și de drept, corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Totodată, instanța de apel a constatat, că inculpatul critică modul de apreciere a probelor de instanța de judecată, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute, deoarece, conform art. 101 Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Mai mult, apelantul dă apreciere probelor conform propriei opinii și le

interpretează din punctul său de vedere, pe când instanța a verificat probele după veridicitatea acestora, adică corespunderea datei de fapt examinată cu realitatea pe care o probează această dată, și în partea aceasta și-a motivat soluția, prin care se demonstrează vinovăția inculpatului de comiterea accidentului rutier.

Astfel, că declarațiile martorului Novac Elena, prin care în opinia inculpatului se demonstrează nevinovăția lui, nu au fost luate în considerație, din motiv că prin raportul de expertiză auto-tehnică s-a constatat că în situația de fapt, din punct de vedere tehnic conducătorul automobilului de model „BMW X5”, trebuia să acționeze conform cerințelor pct.45.2 din Regulamentul circulației rutiere.

Instanța de apel a considerat ca fiind lipsită de temei afirmația inculpatului Chesea Eduard, precum că, din motivul nerespectării de către Stoianov Nicolae a dispozițiilor pct.80 lit. d) din Regulamentul circulației rutiere, s-a produs accidentul rutier în cauză, pe când, în opinia instanței de apel, reieșind din împrejurările cauzei, s-a conchis că, accidentul rutier constituie o consecință cauzală a încălcării de către inculpat a prevederilor normei sus menționate, care în consecință a provocat vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate.

De asemenea, a fost apreciată critic și poziția de nevinovăție a inculpatului considerând-o ca o metodă de a evita răspunderea și pedeapsa penală, astfel cerințele ultimului de achitare se resping ca nefondate, or vinovăția inculpatului Chesea Eduard în comiterea infracțiunii incriminate s-a dovedit pe deplin prin probele administrate declarațiile părții vătămate, a martorilor, cât și materialele dosarului, procesul verbal de cercetare la fața locului cu schița, raporturile de expertiză auto tehnică și medico-legală.

În continuare, instanța de apel, referindu-se la apelul declarat de către partea vătămată Stoianova Ecaterina a indicat că apelanta a omis termenul legal de contestare, apelul fiind depus peste 74 zile din momentul pronunțării sentinței contestate. Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 20 august 2015 părțile vătămate Stoianov Ecaterina și Stoianov Nicolae nu s-au prezentat la pronunțarea sentinței, cunoscând data și ora pronunțării, fiindu-le expediată copia sentinței la adresa ultimelor în aceeași zi, care a fost recepționată la 01 septembrie 2015, f.d. 245, vol. 2, iar copia sentinței traduse a fost recepționată la 03 septembrie 2015, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei f.d.245, vol.2.

Potrivit art. 403 din Codul de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că, întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

În contextul dat, instanța de apel a remarcat că, participanții la proces care au lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței pot declara apel peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale, potrivit alin. (1) al art. 404 din Codul de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa.

În motivarea recursului, inculpatul invocă că instanțele de fond eronat au apreciat probele administrate la caz, ajungând greșit la concluzia de condamnare adoptată în privința sa.

Astfel, indică că pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei martorul Stoianov Nicolae a dat depoziții de patru ori - de două ori la faza urmăririi penale și de două ori la faza judecării cauzei, care au fost modificate de fiecare dată.

De asemenea, menționează că schema accidentului rutier este întocmită cu derogări de la circumstanțele reale, cu care nu este de acord.

Totodată, mai menționează că pe parcursul urmăririi penale atât el, cât și avocatul inculpatului au întreprins măsuri pentru identificarea martorilor-oculari ai accidentului dat, însă nu au fost luate în considerare de către organul de urmărire penală.

În concluzie, recurentul punctează că instanțele judecătorești eronat au apreciat probele, ajungând neîntemeiat la soluția de a fi recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, indicând că recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor, însă un asemenea temei nu este prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare solicită declararea recursului inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.1. Avocatul părții vătămate Frunză A. a depus referință asupra recursului declarat, prin care solicită menținerea deciziei instanței de apel, deoarece instanțele de fond au examinat cauza obiectiv și corect, condemnându-l pe inculpatul Chesea Eduard în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi respins, cu menținerea deciziei contestate, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de

Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca fiind inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale ori nu este întemeiat legal. Recursul este neîntemeiat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Analizând recursul declarat, Colegiul penal lărgit constată că recurentul invocă de drept temeiurile stipulate la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, susținând că decizia instanței de apel urmează a fi casată și pronunțată o nouă hotărâre de achitare în privința sa, deoarece instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor din dosar, care în opinia sa dovedesc cu certitudine nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă că potrivit prevederilor expuse de legiuitor în art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiune, iar în cazul dat prevederile nominalizate nu sunt aplicabile, deoarece instanțele inferioare corect și obiectiv au constatat că inculpatul prin acțiunile întreprinse a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Așadar, într-un prim aspect, este necesar de a specifica că invocând eroarea de drept prevăzută la pct. 6), inculpatul menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, cu toate acestea dânsul nu relevă expres asupra căror motive instanța ierarhic inferioară nu s-a pronunțat.

În atare situație, Colegiul penal lărgit respinge, ca fiind neîntemeiate alegațiile recurentului în această parte și indică că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei în instanța de apel, urmează a fi motivate corespunzător privind esența acestora asupra circumstanțelor constatate și reținute de instanțele de judecată.

De asemenea, Colegiul penal lărgit nu poate să rețină argumentele recurentului privind faptul că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, care obligă instanța de apel să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererea apel. Or, aici urmează a se accentua că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere a probatoriului și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza

dată. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că Chesea Eduard se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece acțiunile sale constituie elementele componente de infracțiune.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței de condamnare în privința lui Chesea Eduard.

Pe de altă parte, Colegiul penal lărgit, lecturând criticile recurentului, constată că acesta se referă mai mult la chestiunea de apreciere a probelor. Așadar, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se atestă că recurentul expune conținutul tuturor probelor cercetate de către instanțele de fond, care au concluzionat corect că ele constituie un ansamblu de probe pertinente și concludente, care dovedesc vinovăția lui Chesea Eduard în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Față de cele expuse supra, se impune precizarea că, chestiunea de apreciere a probelor invocată la etapa judecării recursului ordinar, nu va fi apreciată, deoarece la această etapă, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauza dată, mai mult ca atât nu s-a constatat vreo oarecare discrepantă între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit reține aprecierile instanței de apel, indicând că aceasta corect a menționat că critica inculpatului referitoare la modul de apreciere a probelor nu poate fi luată în considerație, deoarece la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

De altfel, simplul fapt că există două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor, nu este motiv suficient și plauzibil pentru casarea deciziei contestate și adoptarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Chesea Eduard, după cum solicită recurentul.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal referindu-se la alegațiile recurentului precum că acesta este nevinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, iar acțiunile

sale au fost întreprinse doar pentru a evita impactul frontal al celor două automobile, ce ar fi avut consecințe mai grave, punctează că acestea nu pot fi reținute, or în speța dată sunt întrunite elementele componente de infracțiune, iar vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin toate probele administrate, cercetate și verificate, sub toate aspectele de către instanțele de fond.

Tot aici, se rețin aprecierile instanței de apel, care a indicat că, declarațiile martorului Novac Elena, prin care în opinia inculpatului se demonstrează nevinovăția lui, nu pot fi luate în considerație, din moment ce prin raportul de expertiză auto-tehnică s-a constatat că în situația de fapt reținută în cauza dată, din punct de vedere tehnic conducătorul automobilului de model „BMW X5”, trebuia să acționeze conform cerințelor pct. 45.2. din Regulamentul circulației rutiere, care stipulează că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care nu pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului rutier.

În această ordine de idei, se consideră întemeiată concluzia instanței de apel, respingând ca fiind nefondată alegația inculpatului precum că, din motivul nerespectării de către Stoianov Nicolae a dispozițiilor pct. 80 lit. d) din Regulamentul circulației rutiere, s-a produs accidentul rutier în cauză, și în acest sens, reieșind din împrejurările cauzei, instanța a conchis că accidentul rutier constituie o consecință cauzală a încălcării de către inculpatul Chesea Eduard a prevederilor normei menționate supra, care în consecință a provocat vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate Stoianov Ecaterina.

În continuare, Colegiul penal, amintește că recurentul în conținutul recursului declarat critică și schița accidentului rutier, invocând faptul că ea a nu a fost întocmită corect, fără a se ține cont de circumstanțele reale în care s-a produs accidentul rutier.

Colegiul penal consideră argumentul dat, ca fiind unul neîntemeiat și lipsit de suport juridic, din care motiv este respins, indicându-se în sensul dat, că la etapa urmăririi penale, la moment când a fost întocmită schița accidentului, inculpatul a fost prezent la desfășurarea acțiunii procesuale date și a avut toate posibilitățile reale de a contesta și a depune obiecții asupra acțiunii nominalizate, însă inculpatul a semnat actului procedural întocmit, ceea ce echivalează cu lipsa obiecțiilor asupra acestuia (Vol. I, f.d. 31).

În consecința celor menționate mai sus, Colegiul penal lărgit statuează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prevăzute la art. 414-419 Cod de procedură penală și a adoptat o decizie legală și întemeiată, din aceste considerente nu există careva temeiuri pentru admiterea recursului în sensul declarat de inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit subliniază că soluția instanțelor de fond privitor la condamnarea lui Chesea Eduard în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, este corectă, deoarece acțiunile întreprinse de către inculpat întrunesc elementele infracțiunii incriminate. Mai mult, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și motivată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, drept urmare toate criticele expuse în recursul declarat de către inculpat, sunt neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Chesea Eduard împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în propria cauză penală, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 ianuarie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

TIMOFTI Vladimir

TOMA Nadejda

MORARU Petru

OPINIE SEPARATĂ

formulată de judecătorul Ghenadie NICOLAEV conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală privind-l pe Chesea Eduard Avram

13 decembrie 2016

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-1926/2016 din 13 decembrie 2016 a fost respins, ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Chesea Eduard, cu menținerea deciziei contestate.

Cu soluția adoptată pe marginea acestei cauze penale nu sunt de acord din considerentele ce urmează.

Consider că instanțele ierarhic inferioare eronat **au apreciat** conținutul probelor administrate în cauză, contrar prevederilor prescise în art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite de condamnare a inculpatului Chesea Eduard Avram în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În susținerea acestei idei, menționez că instanțele de fond fără a efectua o analiză amplă și completă asupra circumstanțelor de fapt stabilite de către organul de urmărire penală, raportându-le la întreg ansamblu de probe administrat, au hotărât condamnare inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, că pe parcursul judecării cauzei penale date, nu a fost luată în considerație de către instanțele de fond, posibilitatea prezenței unei cauze care înlătură caracterul penal al faptei, și anume că fapta infracțională a fost săvârșită de inculpat fiind în stare de extremă necesitate.

În contextul dat, este necesar de amintit că, potrivit dispoziției art. 38 Cod penal, este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel.

Adică, cauzele de înlăturare a caracterului penal al faptei ar putea fi definite ca fiind acele împrejurări și situații a căror existență în timpul săvârșirii faptei face, potrivit legii, ca realizarea vreuneia din trăsăturile esențiale ale infracțiunii să devină imposibilă. Aceste cauze produc efecte din momentul în care s-au ivit, dar pentru ca efectele lor să opereze este necesar ca existența stărilor, situațiilor sau împrejurărilor

respective să fie constatate de organele judiciare. Existența unei cauze care înlătură caracterul periculos al faptei împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale.

Deci, atunci când într-o cauză este incidentă starea de extremă necesitate în acțiunile inculpatului lipsește vinovăția, deoarece făptuitorul săvârșește fapta prevăzută de legea penală acționând sub imperiul pericolului, fără ca elementul rațional al laturii subiective să se poată manifesta liber.

În cauza deferită judecării, se conchide că inculpatul dorind să evite accidentarea frontală a automobilului ce venea din sens opus pe banda sa de deplasare, a virat spre stânga, însă nu a reușit să părăsească banda și accidentarea nu a putut fi evitată, iar în urma loviturii automobilul inculpatului a fost aruncat pe banda opusă, fapt dat a dus nemijlocit la învinuirea ultimului de comiterea accidentului rutier.

Prin urmare, consider că inculpatul Chesea Eduard Avram a acționat în felul dat fiind impus de situația rutieră periculoasă creată la acel moment, ceea ce după părerea mea exclude caracterul penal al faptei comise de Chesea Eduard Avram.

Respectiv, în atare circumstanțe nu se poate de conchis că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, după cum au constatat instanțele de fond în hotărârile judecătorești adoptate.

Față de considerentele ce preced, îmi exprim dezacordul cu colegii din completul de judecată pe marginea judecării cauzei date în ordine de recurs.

În temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată în cauza dată, care o anexez la dosar.

Judecător

Ghenadie NICOLAEV